

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7.— Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8

Δι' συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς
καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΚΑΠΑΔΟΚΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.— Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0,15

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἔν Ἀθῆναις

Ὁδὸς Πατησίων, ἀριθ. 11 Β, παρὰ τὰ Χαυτεῖα

Περίοδος Β'.—Τόμ. 9^{ος}

Ἐν Ἀθῆναις, 30 Νοεμβρίου 1902

Ἔτος 24^{ον}.—Ἀριθ. 48

ΤΟ ΜΕΓΑ ΔΑΣΟΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣ'. (Συνέχεια)

— Ὅπως δὴ ποτε, παρατήρησεν ὁ Τζῶν Κόρτ, αἱ ἐκδηλώσεις αὐταὶ τῆς λατρείας δὲν θά μας διαφωτίσουν περὶ ὑπάρξεως θρησκευτικοῦ αἰσθημῆτος, διότι θά πευθύνωνται ἀπλῶς πρὸς ἓνα ἄνθρωπον.

— Ἐκτός ἂν ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶνε ξύλινος ἢ πέτρινος, ἀπεκρίθη ὁ Μάξ Οὐμπέρ. Εἰμπορεῖ, ὁ ἄρχων τῶν Βάγδδων νὰ εἶνε εἰδωλόν, ἐκ τοῦ εἴδους ἐκείνων, τὰ ἑποῖα λατρεύουσιν οἱ αὐτόχθονες τῆς Πολυνησίας.

— Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἀγαπήτέ μου Μάξ, τίποτε πλέον δὲν θά ἔλειπεν ἀπὸ τοὺς κατοίκους τοῦ Νγκάλα, ἐξ ἐκείνων τὰ ἑποῖα ἀπαιτοῦνται διὰ νὰ σχηματισθῇ ἓν ἀνθρώπινον πλᾶσμα, καὶ θά εἶχαν ὅλον τὸ δικαίωμα νὰ καταταχθῶν εἰς τοὺς ἀνθρώπους, ὅπως καὶ οἱ αὐτόχθονες, περὶ τῶν ἐποίων ὀμιλεῖς.

— Ἐπὶ τῇ ὑποθέσει πάντοτε ὅτι τὸ ἀξίζουσιν! ὑπέλαβεν, ὁ Μάξ Οὐμπέρ εἰς τόνον ἥκιστα κολαχευτικὸν διὰ τοὺς κατοίκους τῆς Πολυνησίας.

— Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, Μάξ, ὅτι τὸ ἀξίζουσιν, διότι πιστεύουσιν εἰς τὴν ὑπαρξιν κάποιας θεότητος, καὶ ποτὲ δὲν ἤλθεν οὔτε θά ἔλθῃ εἰς κανένα ἢ ἰδέα νὰ τοὺς κατατάξῃ μεταξὺ τῶν ζώων, πολὺ δὲ ὀλιγώτερον εἰς ἐκείνους, οἱ ἑποῖοι κατέχουν τὴν πρώτην βαθμίδα τῆς ζωολογικῆς κλίμακος!

Χάρις εἰς τὴν οἰκογένειαν Λο-Μαί, ὁ Μάξ Οὐμπέρ, ὁ Τζῶν Κόρτ καὶ ὁ Λάγκας ἐτεποετήθησαν εἰς καλὴν θέσιν διὰ νὰ βλέπουν τὰ πάντα.

Ὅταν τὸ πλῆθος ἀφῆκεν ἐλεῦθερον τὸ κέντρον τῆς πλατείας, οἱ νεαροὶ Βάγδδοι καὶ τῶν δύο φύλων ἤρχισαν νὰ χορεύουν, ἐν ᾧ οἱ

ἡλικιωμένοι ἤρχισαν νὰ πίνουν. ἀπράλλακτα δὲ ὅπως θά ἐγίνετο εἰς οἰονδήποτε ἀνθρωπινὸν πανηγῦρι.

Ἦσαν δὲ τὰ ποτὰ τῶν κατοίκων τούτων τοῦ δάσους ζυθοειδῆ καὶ καυστικά, κατεσκευασμένα κυρίως ἀπὸ καρποὺς ταμχαρινοδένδρου, μετ' ἄλλων φυτικῶν χυμῶν. Φαίνεται μάλιστα ὅτι ἦσαν καθ' ὑπερβολὴν ἀλκοολικά, διότι αἱ κεφαλαὶ τῶν πανηγυριστῶν δὲν ἐβράδυναν νὰ θερμυνθῶν καὶ οἱ πόδες νὰ παρα-

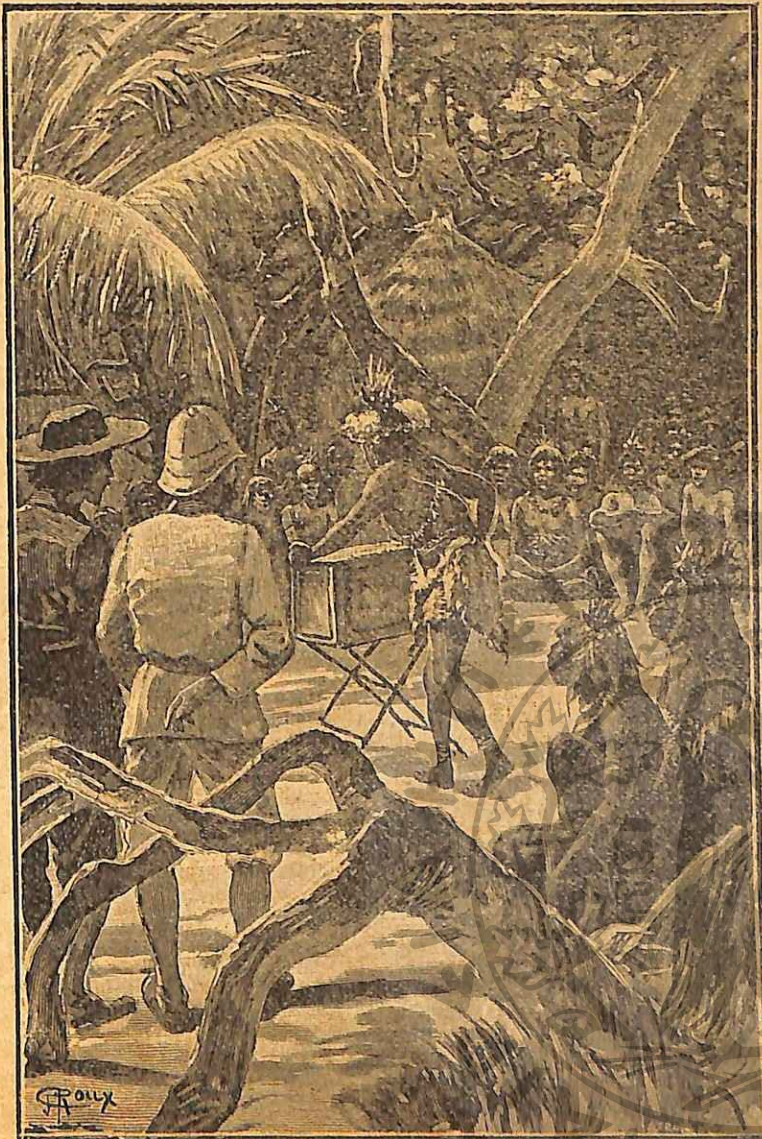
πίουν κατὰ τρόπον πολὺ ἀνησυχαστικόν.

Οἱ χοροὶ τῶν νέων δὲν ἐνθούμιζαν διόλου τὰς κομπὰς φεγούρας τῶν εὐρωπαϊκῶν τετραχόρων καὶ τῶν μενουέτων. Δὲν ἦσαν οὔτε κἂν ὁ ζωηρὸς ἐκείνος καὶ συγχρόνως σεμνὸς σὺρτὸς τῶν Ἑλλήνων καὶ ἄλλων λαῶν τῆς Ἀνατολῆς. Δὲν ἐδλεπες βήμματα ρυθμικά, οὔτε ὠραίας συστροφὰς τοῦ σώματος, οὔτε χαρίεντας ἀκκισμούς. Μορφασμοὶ μόνον καὶ τ ο ὕ μ π ε ς. Ἐν γένει, εἰς

τὸν χορὸν τῶν Βάγδδων διέκρινες μᾶλλον τὸν πίθηκον παρὰ τὸν ἄνθρωπον, — καὶ σημειώσατε, ὅχι πίθηκον γυμνασμένον καὶ παιδωγῶν, ἐξ ἐκείνων τοὺς ὁποίους ἐπιδεικνύουσιν εἰς τὰς πανηγύρεις, ἀλλὰ πίθηκον ἐκδοτὸν ἐντελῶς εἰς τὰ φυσικά του ἐνστικτα...

Ἡ δὲ ὀρχήστρα, — ἂν ἐπιτρέπεται νὰ τὴν ὀνομάσωμεν οὕτω, — ἡ ὁποία συνῶδευε τοὺς χορούς, ἀπετελεῖτο ἀπὸ ὄργανα ὀλωσδιόλου πρωτογενῆ. Τὰ τύμπανα ἦσαν πελώρια κολοκύνθα, κομμένα εἰς τὴν μέσην καὶ σκεπασμένα μετεντωμένον δέρμα, τὸ ὅποτον ἐκτυπᾶτο με ὄλην τὴν δύναμιν τῶν χειρῶν· οἱ δὲ αὐλοὶ ἀπλᾶ καλάμια, τὰ ἑποῖα ἐφυσούσαν σί μουσικαί με ὄλην τὴν δύναμιν τῶν πνευμόνων τῶν. Οὐδέποτε φοβερώτερος καὶ πλέον παράφωνος θόρυβος κατεσπάρχεν ὧτα λευκῶν!

— Δὲν φαίνεται νὰ ἔχουν τὸ αἰσθημᾶ τοῦ ρυθμοῦ... παρατήρησεν ὁ Τζῶν Κόρτ.

«Ἐξηκολούθει νὰ γυρίξῃ τὴν λαντέρναν.» (Σελ. 378, στήλ. 6'.)

— Ούτε τὸ αἶσθημα τοῦ μέλους . . . ἀπεκρίθη ὁ Μάξ Οὐμπέρ.

— Ὅπως δὲ ποτε, εἶνε εὐαίσθητοι πρὸς τὴν μουσικὴν, ἀγαπητέ μου Μάξ.

— Καὶ τὰ ζῶα εἶνε ἐπίσης, ἀγαπητέ μου Τζῶν, — μερικὰ τουλάχιστον. Κατὰ τὴν γνώμην μου, ἡ μουσικὴ εἶνε τέχνη κατωτέρα, ἀπευθυνομένη εἰς αἰσθησιν κατωτέραν. Ἀπεναντίας, τῆς ζωγραφικῆς, τῆς γλυπτικῆς, τῆς ποιήσεως, κανὲν ζῶον δὲν ἐδοκίμασε ποτὲ τὸ θέληγτρον, καὶ ποτὲ δὲν εἶδε κανεὶς οὔτε τὰ ἐξυπνότερα νὰ συγκινηθοῦν ἐνῶπιον ὥραιας εἰκόνος ἢ κατὰ τὴν ἀπαγγελίαν ἐνθουσιῶδους ποιήματος.

Ἐν τούτοις οἱ Βάγγδοι ἐπλησίαζαν τὸ ἀνθρώπινον γένος, ὅχι μόνον διότι ἡσθάνοντο τὴν ἐπίδρασιν τῆς μουσικῆς, ἀλλὰ καὶ διότι τὴν ἐξετέλουν μόνοι των. Κ ο υ τ σ ὁ σ τ ρ α β ἄ, κατὰ τὸ κοινῶς λεγόμενον, εἶχαν ὄργανα καὶ τὰ ἐπαιζαν. Αὐτὸ βέβαια κανὲν ζῶον δὲν θὰ ἦτο ἱκανὸν νὰ τὸ κάμῃ!

Δύο ὥραια παρήλθον οὕτω, πρὸς μεγάλην στενοχωρίαν τοῦ Μάξ Οὐμπέρ. Διὰ τὸ Μάξ-Τάλα-Τάλα δὲν ἀπεφάσιζεν ἐπιτέλους νὰ ἐξέλθῃ, διὰ νὰ δεχθῇ τὴν λατρείαν τῶν ὑπηκόων του; . . Αὐτὸ τὸν ἐνωχλοῦσε πολὺ.

Ἐντούτοις ἡ ἐορτὴ ἐξηκολούθει, μὲ φωνάς, μὲ χορούς, μὲ αὐξοῦσαν ὀλονὲν ζωηρότητα. Τὰ πνευματώδη ποτὰ εἶχαν προξενήσῃ γενικὴν μέθην, καὶ ὑπῆρχεν ἴσως κίνδυνος νὰ συμβοῦν μετ' ὀλίγον σκηναὶ ἔκτροποι, ὅταν ἐξαφνὰ ὁ θόρυβος ἐκόπασεν ὡς ἐκ μαγείας.

Καθεὶς ἡσυχάζει, κάθηται, συμμαζεῦεται, ἀκίνητος. Σιγὴ ἀπόλυτος διεδέχθη τὰς κραυγὰς τῶν μεθυμένων, τοὺς φρερούς κρότους τῶν τυμπάνων, τὰ ὄξα συρίγματα τῶν αὐλῶν.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἡ θύρα τῆς βασιλικῆς καλύβης ἠνοιχθῇ, καὶ οἱ ἐπιτοφροὶ παρετάχθησαν δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ.

— Δόξα σοὶ ὁ Θεός, εἶπεν ὁ Μάξ Οὐμπέρ· θά τον ἰδοῦμεν τελοσπάντων καὶ ἡμεῖς αὐτὸν τὸν ἀόρατον Βασιλέα!..

Ἄλλ' ἐκ τῆς καλύβης δὲν ἐξῆλθεν ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης, —κάθε ἄλλο! Ἐν εἶδος ἐπίπλου, σκεπασμένου μὲ τάπητα ἐκ φυλλώματος, ἦχθη εἰς τὸ μέσον τῆς πλατείας. Καὶ ὅποια ὑπῆρξεν ἡ εὐλογωτάτη ἐκπληξίς τῶν δύο φίλων, ὅταν εἶδον ὅτι τὸ ἐπιπλὸν ἐκεῖνο ἦτο ἀπλόμισατα ὄργανον τῆς Βαρβαρίας, δηλαδὴ μία λ α ν τ ῆ ρ α !.. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, τὸ ἱερὸν αὐτὸ ὄργανον δὲν ἐπαρουσιάζετο παρὰ εἰς τὰς μεγάλας τελετὰς τοῦ Νγκάλα.

— Καλὲ αὐτὸ εἶνε τὸ ὄργανον τοῦ δόκτωρος Γιουχάουζεν! . . . εἶπεν ὁ Τζῶν Κόρτ.

— Δὲν εἰμπορεῖ νὰ εἶνε παρὰ ἐκείνην ἡ προκατακλυσιμαία λαντέρνα, ὑπέλαβεν ὁ Μάξ Οὐμπέρ. Καὶ τὴν ἐξηγεῖται,

πῶς τὴν νύκτα ἐκείνην ποῦ ἐφθάσαμεν κάτωθεν τοῦ χωρίου, μὲν ἐφάνη ὅτι ἡκουσα τὸ βάλλει τοῦ Φ ρ α ὕ σ ὕ τ ς ν ἄ παίζεται ἀπὸ πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι μου!

— Μπα! καὶ δὲν μας εἶπες τίποτε περὶ αὐτοῦ, Μάξ.

— Ἐνὸμισα, ὅχι εἶχα ὀνειρευθῇ, Τζῶν.

— Ὅσον διὰ τὸ ὄργανον, βεβαιότατα οἱ Βάγγδοι τὸ μετέφεραν ἀπὸ τὴν καλύβην τοῦ ἱατροῦ.

— Καὶ ἴσως ἀφ' οὗ ἐφόνευσαν τὸν δυστυχῆ ἄνθρωπον! προσέθεσεν ὁ Μάξ Οὐμπέρ.

Ἐνας ὥραιος Βάγγδος, — πρέπει νὰ ἦτο ὁ ἀρχιμουσικὸς τῆς χώρας ἐκείνης, προσελθὼν ἐστάθη ἀπέναντι τοῦ ὄργανου καὶ ἤρχισε νὰ κινή τὸν στρόφαλον.

Ἀμέσως τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος βάλε, — ἀπὸ τὸ ὅποῖον ὅμως ἔλειπαν μερικαὶ νόται, — ἐξεχύθη, πρὸς μεγάλην εὐχαρίστησιν τῆς ἐμνηγύρεως.

Ἡ συναυλία, βλέπετε, διεδέχετο τὴν ὄρχησιν καὶ τὰς σπονδὰς. Οἱ ἀκροαταὶ τὴν ἤκουον κινῶντες τὰς κεφαλὰς δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ, μὲ τὴν διαφορὰν ὅμως ὅτι δὲν ἐκρατοῦσαν ἀκριβῶς τὸν χρόνον. Τὸ βέβαιον εἶνε, ὅτι ἡ μουσικὴ ἐκείνη δὲν τοῖς ἐδίδοι τὴν ἐντύπωσιν ἀκριβῶς τοῦ στρόβιλου, τὴν ὁποίαν προξενεῖ ἡ ἀκρόασις ἐνδὸς κοινῷ βῆλῳ εἰς τοὺς πολιτισμένους τοῦ ἀρχαίου καὶ τοῦ νέου κόσμου.

Καὶ σοδαρός, ὡς ἔχων συναίσθησιν τῆς σπουδαιότητος τοῦ ἔργου του, ὁ Βάγγδος ἐξηκολούθει νὰ γυρίζῃ τὴν λαντέρναν.

Ἄλλ' εἰς τὸ Νγκάλα, ἐγνώριζον ἄλλὰ γὰρ εἰς τὸ ὄργανον ἐγχεῖται καὶ ἄλλους σκοπούς; Τούτο ἡρώτα καθ' ἑαυτὸν ὁ Τζῶν Κόρτ. Τῶντι, ἡ τύχη δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ φανερώσῃ εἰς τοὺς πρωτογενεῖς ἐκείνους διὰ ποίας μεθόδου, διὰ τίνος χειρισμοῦ ἀντικαθίστατο τὸ τεμάχιον τοῦ Βέμπερ δι' ἐνὸς ἄλλου.

Καὶ ὅμως! μετὰ ἡμίσειαν ὥραν, ἀφιερωθεῖσαν εἰς τὸ βάλλει τοῦ Φ ρ α ὕ σ ὕ τ ς, ὁ ὄργανοπαῖς τῆς ἐπίσεως βίον τοῦ μηχανισμοῦ, ἀπαράλλακτα ὅπως θὰ ἔκαμνεν ἕνας πλανόδιος ὄργανοπαῖς τῶν πόλεων μας!

— Ὅχι δά! . . . αὐτὸ εἶνε πάρα πολὺ! . . . ἀνέκραξεν ὁ Μάξ Οὐμπέρ.

Τῶντι, αὐτὸ ἦτο «πάρα πολὺ» ἐκ πλῆκτικόν, ἐκτὸς ἂν εἶχε διδάξῃ κάποιος εἰς τοὺς Βάγγδους τὸ ἀπόκρυφον τοῦ μηχανισμοῦ, κατὰ ποῖον τρόπον ἠδύνατό τις νὰ ἐξαγάγῃ ἀπὸ τὸ βαρβαρικὸν κιβώτιον, ὅλας τὰς μελωδίας, τὰς ὑποίας ἐνέκλειεν εἰς τὰ σπλάγχνα του!..

Ἀμέσως ἐπειτα ὁ στρόφαλος ἐτέθη καὶ πάλιν εἰς κίνησιν.

Καὶ τότε, τὸ γερμανικὸν τεμάχιον διεδέχθη μελωδίαν γαλλικὴν, ἕνα τραγοῦδι ἀπὸ τὰ δημοφιλέστερα, τὸ περιέφημον ἐκεῖνο καὶ θρηνητικὸν «Ἐλεος τοῦ Θεοῦ.»

«Ὅλοι οἱ μουσικοὶ γνωρίζουν τὸ ἀριστούργημα τοῦτο τοῦ Λοῖζα Πουζέ. Εἶνε γνωστὸν, ὅτι ἡ στροφή εἶνε γραμμένη εἰς λ ἄ ε λ α τ τ ο ν, ἡ δ' ἐπὶ ὠδὸς ἐπανέρχεται εἰς τὸ λ ἄ μ ε ἴ ζ ο ν, κατὰ τὰς παραδόσεις τῆς μουσικῆς ἐκείνου τοῦ καιροῦ.

— Ἄ! τὸν ἄθλιον! ἂ, τὸν κακοῦργον! . . . ἐφώνησεν ὁ αἰφνης Μάξ Οὐμπέρ, τοῦ ὁποῖου αἱ ἀσεβεῖς διαμαρτυρίαι ἐπροκάλεσαν τὸν ἀποδοκιμαστικὸν ψόφον τῆς ἐμνηγύρεως.

— Ποῖον κακοῦργον; . . . ἠρώτησεν ὁ Τζῶν Κόρτ· αὐτὸν ποῦ παίζει τὸ ὄργανον;

(Ἐπειτα συνέχεια)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΧΩΡΙΣ ΦΙΛΗΝ

(Συνέχεια· ἴδε σελ. 370)

— Μὴν κάμνης ἔτσι σὰν τρελλή! εἶπεν ἡ μητέρα. Θὰ πατήσης τὰς κυρίας, ἀνότη. . . Νά την συγχωρήτες, κυρίες μου, σὰς παρακαλῶ. Συλλογισθῆτε ὅτι δὲν βγαίνει ποτὲ ἀπὸ τὸ σπίτι, παρὰ διὰ νὰ υπάγῃ «στὸ σχολεῖο». Ἀρχὴ καὶ ποῦ, καμμιὰ Κυριακὴ, καμμιὰ γιορτὴ, θὰ πάμε νὰ ξεσκάσωμε λίγακι ὡς τὰ Πατήσια, καὶ θὰ τὴν πάρωμε μαζί μας. Δὲν βγαίνει, τὸ καίμενο . . .

Ἄλλ' ἡ Μαρία δὲν ἤκουεν αὐτὰς τὰς ἐξηγήσεις. Τὴν προσοχὴν τῆς εἶχεν ἐλκύσει ὁ θόρυβος, προσερχόμενος ἐκ τοῦ δωματίου, ἐκ τοῦ ὁποῖου εἶχεν εἰσρμηθῇ ἡ Κατίνα. Ἦσαν μικραὶ φωναὶ κλυαυηταῖ, ἀναμειγμέναι μὲ ἀσθενεῖς στεναγμούς, ἀλλ' ἐξαφνὰ ἐξερράγη κλάμα γοερὸν, κλάμα ἀπελπισίας, κλάμα παιδικόν, ἀπὸ ἐκεῖνα ποῦ εἶνε σπαραγμὸς νὰ τὰκούγῃς.

— Τὸ μικρὸ μας, ἡ Ἀγγέλα! εἶπεν ἡ μητέρα, ἐγχειρομένη.

Ἄλλὰ μία ἀπὸ τὰς μεγάλας κόρας, εἶχεν ἦδη ἐξέλθῃ εἰς τὸ παράπλευρον δωμάτιον, καὶ μετ' ὀλίγον ἐπέστρεψε φέρουσα εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς μικρὸν πλάσμα, ἀκόμη πλέον ὠχρὸν καὶ πλέον ἱσχνὸν ἀπὸ τὴν Κατίαν, τὸ περίλυπον πρόσωπον τοῦ ὁποῖου ἦτο γεμάτον ἀπὸ δάκρυα. Ἡ κυρία Βιὼν τὸ ἐπῆρεν εἰς τὰ γόνατά της καὶ το ἐφίλησεν· ἡ μεγαλύτερα ἀπὸ τὰς ἀδελφάς του τῷ προσέφερεν ὀλίγα κεράσια, ἡ δευτέρα τῷ ὑπέσχθη ὅτι «θὰ του πῇ ἕνα παραμῦθον», ἡ δὲ Κατίνα, ἡ ὁποία εἶχε πιάσει ἕνα μεγάλον γάτον, ἐξηπλωμένον εἰς τὴν γωνίαν, τὸν ἐβλεπε νὰ χορεύσῃ κωμικώτατα, — ἀλλὰ κανὲν ἀπὸ τὰ μέσα αὐτὰ δὲν κατάρθονε νὰ σταματήσῃ τὸ κλάμα τῆς μικρᾶς.

— Θέλω νὰ ἰδῶ τὰς γίδας καὶ τὰς γελᾶδες . . . θέλω νὰ πιῶ ὠραὶ γάλα . . .

Θέλω νὰ πάγω στὴν ἐξοχὴν μὲ τὴν Κατίνα! ἀπεκρίθη τέλος εἰς τὰς ἐρωτήσεις τῆς μητρὸς καὶ τῶν ἀδελφῶν της, καὶ ἀποῦ τὰ εἶπεν αὐτά, ὁ θρήνος ἐδιπλασιάσθη.

Ἡ κυρία Βιὼν τότε διηγήθη, ὅτι ἀφότου ἐπίασεν ἡ ζέστη, ἡ Ἀγγέλα τῆς εἶχα χάσῃ τὴν ὄρεξιν, ὅτι ἡ ἀδελφὴ της, ὁμιλοῦσα διαρκῶς περὶ τῶν ὠραίων πραγμάτων, τὰ ὁποῖα εἶχεν ἀπολαύσῃ εἰς τὴν ἐξοχὴν, τὴν ἔκαμνε νὰ αἰσθάνεται ἀκόμη μεγαλύτεραν ἀποστροφήν πρὸς τὴν συνήθη τροφήν.

— Δύνει γὰρ τὴν ἐξοχὴν, τὸ κακόμοιρο, μολοντί ποτὲ του δὲν ἐπῆγε.

Ἡ Μαρία ἔριψε πρὸς τὴν μητέρα της παρακλητικὸν βλέμμα, τὸ ὁποῖον ἐκείνη ἐνόησε κάλλιστα, ἀλλ' ἡ ὑπόσχεσις, τὴν ὁποίαν ἡ Μαρία ἐξῆτει δι' αὐτοῦ, δὲν ἐδόθη. Ἡ κυρία Παυλίδου ἠρέσθη νὰ ἐγχειρίσῃ εἰς τὴν κυρίαν Βιὼν μικρὰν σημείωσιν, περιλαμβάνουσαν τὰς ὁδηγίας διὰ τὸ ταξίδιον, καὶ ἀπῆλθεν, ἀναγγέλλουσα ὅτι ἡ Μαρία θὰ ἐπανήρχετο νὰ λάβῃ εἰδήσεις περὶ τῆς Κατίνας.

— Ἀχ, μαμάκα! ἀνέκραξεν ἡ Μαρία μόλις ἐξῆλθεν εἰς τὴν ὁδόν, διὰ τὸ δὲν εἶπες ὅτι θὰ ἐστελλαν καὶ τὴν μικρὰν Ἀγγέλαν εἰς τὴν ἐξοχὴν; Βεβαίως, ἔχει μεγαλύτεραν ἀνάγκην παρὰ ἡ ἀδελφὴ της. Ἀποῦ ἡμπορῇ νὰ χοροπηδᾷ ἔτσι, δὲν θὰ εἶνε πολὺ ἀδύνατη. Ἐνῶ τὸ μικρὸ τὸ καίμενο . . . εἶδες τί λίγνὰ προσώπακι, εἶδες τί λίγνὰ χεράκια; Πῶς το λυπήθηκα! Ὅλες ἔκαμαν κάτι τί, γὰρ νὰ το παρηγορήσουν· μονάχα ἡμεῖς δὲν ἐκάμαμεν τίποτε!

— Ἡμεῖς, Μαρία μου, ἀπεκρίθη ἡ κυρία Παυλίδου, ἐπρόκειτο νὰ ἐκτελέσωμεν τὴν ἐντολὴν ποῦ μας ἔδωσαν καὶ τίποτε ἄλλο. Δὲν εἶχαμεν τὸ δικαίωμα νὰ ὁμιλήσωμεν ἐκ μέρους τῶν Κυριῶν, δὲν ἡμπορούσαμεν νὰ δώσωμεν ὑπόσχεσιν, ἡ ὁποία ἴσως δὲν εἶνε δυνατόν νὰ πραγματοποιηθῇ . . .

Ἡ Μαρία δὲν ἀπεκρίθη· ἀλλ' ἀπὸ μέσα της, ἀπάναντι τοῦ ἑαυτοῦ της, ὑπέσχεθη ἐπισήμως νὰ ἐξεύρῃ αὐτὴ τὸν τρόπον διὰ νὰ σταλῇ εἰς τὴν ἐξοχὴν ἡ Ἀγγέλα, ἡ ὁποία εἶχε τόσην ἐπιθυμίαν ἀλλὰ καὶ τόσην ἀνάγκην.

Εἰς τὸ σπτάκι τῆς κυρίας Βιωννὰ, τὰ πράγματα ἦσαν ὅλως διαφορετικά: ἡ μικρὰ Ἰουλίαν δὲν εἶχε χωρισθῇ ποτὲ τὴν μητέρα της, καὶ ἡ ἰδέα τοῦ ταξιδίου, τῆς διαμονῆς εἰς μακρὴν ἐξοχὴν, εἰς ἀγνωστον χωρίον, εἰς σπῆτι ξένον, δὲν τῆς ἤρρεσε διόλου. Ἡ Μαρία προσεπάθησε νὰ τὴν «γλυκάνῃ», ὁμιλοῦσα εἰς αὐτὴν περὶ τῆς χαρᾶς τῆς Κατίνας καὶ περὶ τῶν ἐξοχικῶν θεληγμάτων.

— Θὰ εὕρῃς καὶ ἐκεῖ ἀνθρώπους νὰ σε ἀγαποῦν καὶ νὰ σε περιποιῶνται . . . τῇ ἔλεγεν.

— Ἐγὼ προτιμῶ τὴν μητέρα! . . . ἀ-

πεκρίνετο ἡ δυστυχὴς μικρούλα καὶ ἐπῆνετο ἀπὸ τὴν μητρικὴν ποδιάν. Ἀλλὰ καὶ ἡ γρηῃ ἀμύμη, ἡ ὁποία τὰ εἶχεν ὀλίγον χαμένη, μόλις ἤκουσεν ὅτι ἡ ἐγγονὴ της θὰ ἐταξίδευε μὲ τὸν σιδηρόδρομον, ἤρχισε νὰ μουρμουρίζῃ:

— Μὲ τὸ σιδηρόδρομο; Ἄ μπᾶ! μπᾶ! μὲ τὸ σιδηρόδρομο! Τὰ παιδιὰ δὲν πρέπει νὰ τὰ βάζουν «στὸ σιδηρόδρομο» . . .

Λίγα δυστυχήματα ἀκούμε καθεμέρα; Μόνῃ ἡ κυρία Βιωννὰ ἀπεδέχθη μετὰ χαρᾶς τὴν προσφορὰν τῆς Ἐπιτροπῆς, διότι ὁ ἱατρὸς πολλάκις τῆς εἶχεν εἰπῇ, ὅτι ὁ καθαρὸς ἀὴρ θὰ ὠρελοῦσε τὴν κόρην της πολὺ περισσότερον ἀπὸ τὸ λάδι τῆς μουρούνας καὶ ἀπὸ τὸ κρασί τῆς κίνας. Καὶ ὑπεσχέθη ὅτι ἡ μικρὰ θὰ εὕρισκετο εἰς τὸν Σταθμὸν τὴν ὠρισμένην ὥραν «μὲ τὰ λίγα της ρουχαλάκια».

Δὲν ἦτο ἀνάγκη νὰ βιάσῃ κανεὶς τὴν Μαρίαν διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ γρήγορα εἰς τὸ σπίτι: ἐβάδιζε μὲ βῆμα ζωηρόν, μὲ ὕψος πολὺ διαφορετικὸν ἀπὸ ἐκεῖνὸ ποῦ εἶχεν, ἀφότου ἦλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας. Διότι δὲν ἐβλεπε τὴν ὥραν νὰ συναντήσῃ τὴν Κυρίαν Ἀγγελόπουλου, διὰ νὰ τὴν ἀνακοινώσῃ τὰ διατρέξαντα καὶ νὰ μεσιτεύσῃ ὑπὲρ τῆς μικρᾶς της προστατευομένης.

Ἀλλὰ δυστυχῶς, ἡ κυρία Ἀγγελόπουλου ἔλειπεν. Εἶχεν ἀναγκασθῇ νὰ ἐξέλθῃ καὶ αὐτὴ, διὰ νὰ φροντίσῃ περὶ τοῦ ταξιδίου.

— Ἡ καίμενη, ἐσυλλογίσθη ἡ Μαρία. Κανεὶς δὲν τὴν βοηθεῖ· μόνῃ της τὰ κάμνει ὅλα! αἱ ἄλλαι Κυρίαι δὲν φροντίζουν διὰ τίποτε . . .

Ἀργότερα, δευτέρα ἀπογοήτευσις: Ἡ γρηαὶ κυρία ἐπέστρεψε τόσον κουρασμένη ἀπὸ τὰ διάφορα «τρεχάματα», ὥστε κατεκλίθη ἀμέσως καὶ δὲν ἡμποροῦσε νὰ δεχθῇ κανένα.

Τὸ ἄλλο πρωί, ἡ Μαρία ἐσηκώθη ἐνωρίς ἀπὸ τὸ κρεβάτι της, — ἄλλην φοράν, τὴν ἐφώναζαν δύο καὶ τρεῖς φορές . . . — καὶ εὐρέθη ἑτοιμὴ νὰ καταβῇ εἰς τὸν κήπον, μόλις θὰ ἐβλεπε τὴν κυρίαν Ἀγγελόπουλου.

Μετὰ τὰς συνήθεις φιλοφρονήσεις, ἡ γρηαὶ κυρία τῇ εἶπε:

— Ἀχ, Μαρία μου, εὐρίσκειαι εἰς μεγάλην ἀμηχανίαν . . . Ἐνόμιζα ὅτι εἶχα πάρῃ ὅλα μου τὰ μέτρα δι' αὐρίον, καὶ ὅμως ἀκόμη δὲν ἔγινε τίποτε. Ἰδοὺ ἡ συνοδός, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐβασίσθημεν, δὲν εἶνε σήμερον ἐλευθερά· μία ἀπὸ τὰς κυρίας μας ἐνόμισεν ὅτι ἡ ἀναχώρησις εἶχεν ὀρισθῇ διὰ τὴν Δευτέραν. . . Ὅλα χρειάζομαι νὰ εἰδοποιήσω τὰ παιδιὰ περὶ τῆς ἀναβολῆς καὶ νὰ τηλεγραφήσω εἰς τοὺς ἀνθρώπους μας, ἐκεῖ-κάτω, οἱ ὁποῖοι θὰ ἤρχοντο εἰς τὸν Σταθμὸν νὰ τὰ παραλάβουν. Ἀλλὰ θὰ γίνουν παρεξηγήσεις, διότι τὰ τηλεγραφήματα δὲν πηγαίνουν πολὺ γρήγορα. . .

— Ἡ μαμά καὶ ἐγὼ εἰμποροῦμεν νὰ ξαναπᾶμε εἰς τῆς κυρίας Βιὼν καὶ εἰς τῆς κυρίας Βαρνᾶ. Ἡ Κατίνα θὰ λυπηθῇ, ἀλλὰ ἡ Ἰουλίαν θὰ χαρῇ πολὺ . . .

Καὶ ἡ Μαρία διηγήθη τὰς δύο ἐπισκέψεις καὶ προσέθεσε:

— Πῶς ἦθελα, ἂν ἦτο δυνατόν, νὰ ἐστέλναμεν καὶ τὴν Ἀγγέλαν· ἔχει τόσην ἐπιθυμίαν νὰ πάγῃ «στὴν ἐξοχὴν»!

— Θὰ γίνῃ, μία μικρὰ ἀναβολή, εἶπεν ἡ κυρία Ἀγγελόπουλου ἀφρημένη. Ἐξῆτει τρόπον διὰ νὰ μὴ ἀναβληθῇ ἡ ἀναχώρησις, ἀλλὰ δὲν εὕρισκε καμμίαν λύσιν, καὶ μόλις ἐπρόσεχεν εἰς ὅσα τῇ ἔλεγον.

— Πρέπει νὰ γράψω τὰ τηλεγραφήματα ἀμέσως· δὲν εἶνε πολὺ εὐκολον. . .

— Ἡ μαμά μου ἐπιτρέπει νὰ μείνω ὅλο τὸ πρωί, εἶπεν ἡ Μαρία.

— Λαμπρά! Θὰ σου δώσω νὰ μου αντιγράψῃς μερικὰς ἐπιστολάς διὰ τὴν πόλιν . . . δὲν εἶνε δυνατόν νὰ υπάγῃ κανεὶς εἰς ὅλα τὰ σπῆτια!

Τὸ κοράσιον ἀνέλαβε τὴν ἐργασίαν μετὰ ζήλου.

Ἐξαφνὰ ἡ γρηαὶ τῆς φίλῃ τὴν διέκοψεν. Ὅπως συμβαίνει κάποτε, μία ἰδέα, τὴν ὁποίαν εἶχε συλλάβῃ ἀόριστως, ἐπανήρχετο εἰς τὸν νοῦν της:

— Δὲν ἐνόησα τί μου εἶπες πρὶν διὰ τὴν Ἰουλίαν Βαρνᾶ. Διὰ τὴν θὰ χαρῇ αὐτή! (Ἐπειτα τὸ τέλος.)

ΠΕΤΡΟΣ ΠΥΡΓΑΤΟΣ

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ

ΒΙΕ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

ΠΙΠΙΤΣΑ Θ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΟΥ

Βραβεύεται

ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Ἀμετάβλητος Καρδία εἰς τὸν 73ον Διαγωνισμὸν τῶν Λύσεων

[Ἡ φιλ. 46, σελ. 388.]

Ο ΑΣΩΤΟΣ ΥΙΟΣ

(Συνέχεια: Ώς σελ. 372.)

Ὁ δὲ Βαλεντίνος; ὁ δὲ Γιαννίδης; Διατὶ δὲν πέρνουν ἀπὸ τὸ χέρι κανένα ὠραῖον κορίτσι, νὰ χορεύουν ὅπως οἱ σύντροφοί των; Ἡμποροῦσαν ἐξαίρετα νὰ το κάμουν, διότι εἰς τὴν Προβηγγίαν ὅλοι εἶνε ἴσοι ἀπέναντι τῆς διασκεδάσεως.

Ἀλλοίμονον! Ὁ Γιαννίδης καὶ ὁ Βαλεντίνος εἶχαν πολὺ μεγαλητέραν διάθεσιν νὰ κλαύσουν, παρὰ νὰ χορεύουν. Καὶ ἐφευγαν, κρύπτοντες τὰ δάκρυά των, ἀπὸ διακρίσιν, διὰ νὰ μὴ ταράξουν τὴν εὐθυμίαν τῶν ἄλλων.

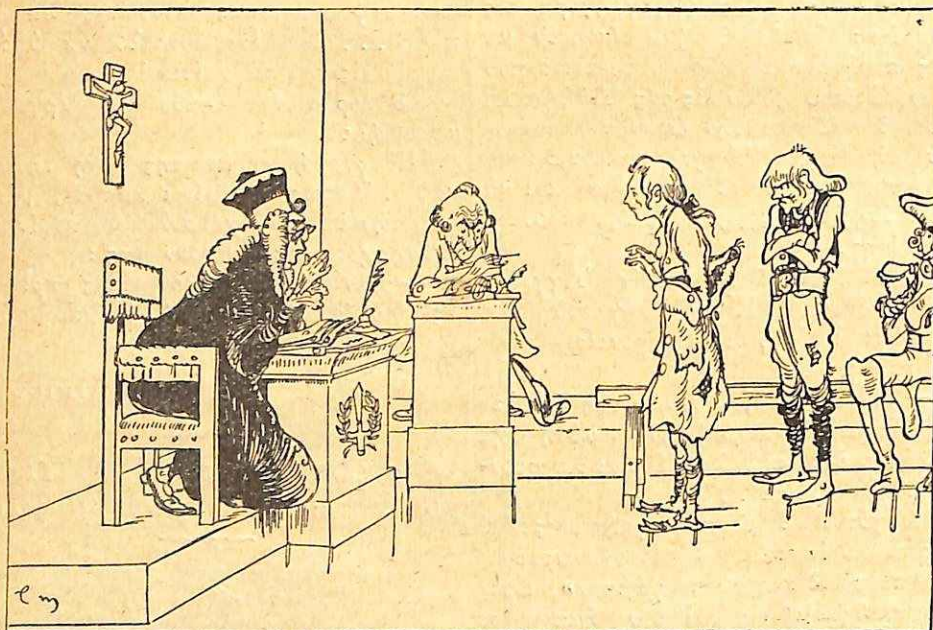
Διμοκτονοῦντες σχεδὸν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ λαοῦ ἐκείνου τῶν τεττίγων, ἐξηνη-τλημένοι, κατασκονισμένοι, ψηγόμενοι ἀπὸ τὸν ἥλιον, μαστιγούμενοι ἀπὸ τὸν

ἀφθόνων ἐκείνων φαγητῶν, ἡ κνίσσα τῶν ψητῶν κρεάτων!...

Ἀργά, σιγά, διέσχιζον καὶ οἱ δύο τὸ πλῆθος, ζητοῦντες εὐκαιρίαν νὰ προσφέρουν καμμίαν ὑπηρεσίαν καὶ νὰ ἱκανοποιήσουν ἐντίμως τὴν πεῖνάν των, ὅταν ἐκίνησε τὴν προσοχὴν των μία ἄμαξα, διερχομένη ταχέως μετὰ πάταγον μεγάλου.

Ἡ ἄμαξα εἶνε μεγαλοπεπεσμένη. Οἱ ἴπποι ἔχουν πλούσια γάλαρα, ταινίαις μεταξωτὰς μετὰ φιδόγκους εἰς τὴν χαίτην καὶ εἰς τὴν οὐράν· ἡ στολὴ τοῦ ἄμαξηλάτου ἐξαστράπτει· τὰ φανάρια εἶνε ἐπίχρυσα καὶ κομψότατα· οἱ δύο λακέρδεες, οἱ ὅποιοι στέκονται ὀρθοὶ ἀπὸ πίσω, κυττάζουν τὸν κόσμον μετὰ τὴν περιφρόνησιν, ὥστε ἀμέσως σχηματίζεις μεγάλην ἰδέαν περὶ τοῦ αὐθέντου των.

Τί νὰ εἶνε ἄρά γε; πρίγκιψ βασιλικῆς αἱματός, ἢ ἀπλοῦς δούξ, ἢ κόμης;

«Ἄν δὲν ἐκλέπτετε, δὲν θὰ σας εἶχαν εἰς τὴν φυλακὴν.» (Σελ. 380, στίχ. γ'.)

ἄνεμον, κάτισχοι καὶ ἐλεεινοί, ἐξηκολούθουν τὴν ὁδοπορίαν διὰ τῆς κοιλάδος τοῦ Ροδανού, ἕως ὅτου εὗρήθησαν ἑξαφνα μίαν ἡμέραν εἰς τὴν διάσημον ἔμποροπανήγυριν τῆς Βωκαίρης.

Εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως ταύτης, εἰς τὰς πλατεῖας, εἰς τὴν προκουμαίαν, ἐμνημυκία πλῆθος ποικίλων καὶ πολυθρόνων, καταπνίγον διὰ τοῦ ἀλαλαγμοῦ τοῦ τὸν παφλασμὸν τοῦ ὀργίλου Ροδανού. Καθημερινῶς, τα πλοιάρια τοῦ ποταμοῦ ἀπεβίβαζον κόσμον, ἐρχόμενον ἀπὸ τὴν Γαλλίαν, ἀπὸ τὴν Γερμανίαν καὶ ἀπὸ τὴν Ὀλλανδίαν. Ἀλλὰ πλοῖα, ἐρχόμενα ἀντιθέτως, ἔφερον πλῆθη ἀπὸ τὴν Ἰσπανίαν καὶ ἀπὸ τὰς χώρας τῆς Ἀνατολῆς. Καὶ ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι κατεσκήνουν, ἐψώνιζαν, ἐπωλοῦσαν, ἐδλεπαν τοὺς ἰθυστοὺς, ἔτρωγαν εἰς τὸ ὑπαιθρον ἢ ἐχώρευαν μετὰ μουσικῆν.

Ὡ, πόσον σκληρῶς ἐβασάνιζε τὸν Βαλεντίνον καὶ τὸν Γιαννίδην ἡ θέα τῶν

Ὁ Γιαννίδης θέλει νὰ ἰδῇ τὸν μεγάλον αὐτὸν ἄρχοντα... Ἀλλὰ μόλις τὸν βλέπει, καὶ νά, τρέχει ὀπισθεν τῆς ἁμάξης, φωνάζων:

— Κλέφτης!... πιάστε τον!...

Ὁ Βαλεντίνος κυττάζει καὶ αὐτός, καὶ ἀμέσως ἀρχίζει νὰ τρέχει καὶ νὰ φωνάζῃ ὅπως ὁ Γιαννίδης:

— Πιάστε τον!... Κλέφτης!...

Ἀλλὰ καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἐκ τοῦ πλήθους, οἱ ὅποιοι δὲν ἐννοοῦν καλὰ-καλὰ τί συμβαίνει, τρέχουν καὶ αὐτοὶ καὶ φωνάζουν:

— Κλέφτης!... Κλέφτης!...

Αὐτὸ ἀρκεῖ διὰ νὰναστατώσῃ ὅλον τὸν κόσμον. Καὶ ὅσοι εὗρισκαντο πλεόν εἰς ἐκεῖνον τὸν δρόμον, τρέχουν ἀκολουθοῦντες τοὺς ἄλλους καὶ φωνάζοντες:

— Πιάστε τον!... κλέφτης!...

Ἡ ἄμαξα φεύγει μετὰ μεγάλου καλπασμοῦ πρὸς τὴν Ταρσκόνα. Ὁ Βαλεντίνος καὶ ὁ Γιαννίδης, τρέχοντες μετὰ ὅλην

τὴν δύναμιν τῶν ποδῶν των, διασχίζουν μίαν γέφυραν κατόπι τῆς καὶ... ἐμπύπτουν εἰς δύο χωροφύλακας, οἱ ὅποιοι καὶ τοὺς γράπουν ὅτι οὐκ εὐθύν.

Ὅπισθεν των, τὸ πλῆθος ἐξακολουθεῖ νὰ ὀρύεται:

— Κλέφτες!... Πιάστε τοὺς Ἀ!... τοὺς ἐπιάσαν!... Ὁ, νὰ χαθοῦν!... Γιούχα!!

Ἀντίστασις ἀπειγνωσμένη τοῦ δυστυχῆς Βαλεντίνου:

— «Ε, μὰ ὅχι!... μὰ ὅχι!... Νά, ἐκεῖ εἶνε ὁ κλέπτης!... Μέσα ἐστὶν ἄμαξα!... Εἶνε ὁ Πονηρίδης... ὁ ὑπηρέτης μου!... Μοῦ ἔκλεψε πενήντα χιλιάδες τάλληρα!... Ἐβαλε νὰ με δολοφονήσουν!... Πιάστε τον!... Πιάστε!... Ἀλλ' ὁ χωροφύλαξ Σπαθῆς «δὲν ἀκούει λόγια».

— Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως! Παραδοθῆτε! ἀνακραῖζει ὁ ἀρειμανέως. Σιωπὴ! ἐμπρός! παραδοθῆτε!

Καὶ ἀρπάζει τὸν αἰχμάλωτόν του, τὸν τραντάζει, τὸν σκουτᾷ, τὸν ἀπάγει, καὶ τὸν ρίπτει εἰς τὴν φυλακὴν. Δύο ἄλλοι χωροφύλακες γραπνόνουν τὸν Γιαννίδην καὶ τὸν ὀδηγοῦν εἰς τὸ ἴδιον μέρος καὶ μετὰ τὸν ἴδιον ἄδρὸν τρόπον.

Βρρρ! ἀπὲξ ὁ σύρτης, τρίγκ-τράγκ ἢ κλειδαριά... Ἀλλὰ τουλάχιστον εἰς τὴν φυλακὴν ὁ Βαλεντίνος καὶ ὁ Γιαννίδης εὗρισκουν φαγητόν! Ναί, τοὺς φέρουν κουκκία νερόδραστα καὶ ψωμί, οἱ δὲ πειναλέοι φυλακισμένοι ρίπτονται εἰς τὸ συμπόσιον αὐτό, εἰς τὴν εὐωχίαν, εἰς τὴν πανδαίσίαν, καὶ πρὸς στιγμὴν λησμονοῦν καὶ Πονηρίδην καὶ κλεμμένα τάλληρα...

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας, ὠδηγήθησαν ἐνώπιον τοῦ κυρίου Βαίλου, καὶ ὑπεβλήθησαν εἰς τακτικὴν ἀνάκρισιν.

Τὸ καλλίτερον εἶνε νάντιγράφωμεν ἐδῶ τὸν δικαστικὸν τοῦτον διάλογον, ἀπαράλλακτα ὅπως ἀνευρέθη εἰς ἓν παλαιὸν καὶ κιτρινισμένον χειρόγραφον, καλλιγραφημένον διὰ χειρὸς τοῦ εὐσυνειδήτου υπογραμματοῦς. Ἰδοὺ τὸ περιεργον αὐτὸ ἐγγράφον:

Ο ΒΑΙΛΟΣ. — Ἀ, ἂ, εἶθις εἰ δύο κλέπται. Τί ἐκλάφετε;

ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ. — Δὲν ἐκλέψαμεν.

Ο ΒΑΙΛΟΣ. — Ἄν δὲν ἐκλέπτετε, δὲν θὰ σας εἶχαν εἰς τὴν φυλακὴν. Ποῦ εἶνε τὸ θῆμα τῆς κλοπῆς;

ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ. — Τὸ θῆμα τῆς κλοπῆς εἶμαι ἐγώ.

Ο ΒΑΙΛΟΣ. — Ἔτσι ἔ; Νὰ μὴν ἐμπαίζετε τὴν Δικαιοσύνην, διότι θὰ το μετανοήσετε. Δὲν φαίνεσθε ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους, πού τοὺς κλέπτουν.

ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ. — Κ' ἐν τούτοις μοῦ ἔκλεψαν πενήντα χιλιάδες τάλληρα.

Ο ΒΑΙΛΟΣ. — Πενήντα χιλιάδες τάλληρα! Ἀστεῖς εἰσθε; Μόνον ἀπὸ ἐν

ΟΙ ΜΙΚΡΟΙ ΒΟΣΚΟΙ

[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ]

Η'.

να ἐντιμον ἄνθρωπον εἴμπορεῖ κανεὶς νὰ κλέψῃ πενήντα χιλιάδες τάλληρα. Ἐλα ἔσ' αὐτὰ συλλογικά σου, παιδί μου. Εἰπέ: «Μοῦ ἔκλεψαν τὸ μαχαίρι μου, τὸ σκουφό μου.» Ἀλλὰ πενήντα χιλιάδες τάλληρα; Χά, χά, χά! Ὡραῖο παραμῦθι! Καὶ ποῖος λοιπὸν κατάρθωσε νὰ βγάλῃ ἀπὸ σὰς πενήντα χιλιάδες τάλληρα;

ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ. — Ἐνας ἄνθρωπος ὀνομαζόμενος Πονηρίδης, ὁ ὅποιος ἄλλοτε ἦτο ὑπηρέτης μου, καὶ προχθὲς τὸν συνήντησα εἰς μίαν ἄμαξαν.

Ο ΒΑΙΛΟΣ. — Κατὰ τὴν ἐκθεσιν τῆς Ἀστυνομίας, ἡ ἄμαξα αὕτη ἀνήκει εἰς τὸν κύριον Μαρκήσιον Δελὰ-Πονηρίδ.

ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ. — Μάλιστα, εἰς τὸν Πονηρίδην. Ἀπιστος ὑπηρέτης, εἰς τὸν ὅποιον ὁ πατέρας μου εἶχεν ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην, κλέπτης, μασκαρᾶς...

Ο ΒΑΙΛΟΣ. — Σιωπὴ! Νὰ ὀμιλῆτε μεσεβασμὸν περὶ ἐνὸς εὐπατρίδου, ὁ ὅποιος διὰ τῆς μεγαλοπρεπείας του καὶ τῆς ἐλευθεριότητός του, κατέκτησε τὴν ὑπόληψιν συμπάσης τῆς Βωκαίρης! Πρόσωπα τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς δράσεως τοῦ κυρίου Μαρκησίου, εἶνε πολὺτιμα διὰ τὸ Κράτος. Σεῖς τί ἔχετε νὰ ἐπιδείξετε; Ἀποκριθῆτε.

ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ. — Κύριε Βαίλε...

Ο ΒΑΙΛΟΣ. — Σιωπήσατε! ὁ κύριος Μαρκήσιος δίδει γέμματα εἰς τὸν Ἐπαρχον, εἰς τὴν ἀριστοκρατίαν, εἰς ὅλα τὰ ἐπίσημα πρόσωπα, τὰ ὅποια ἔρχονται νὰ διασκεδάσουν εἰς τὴν Πανήγυριν. Ἡ τράπεζά του εἶνε πολυτελεστάτη, ὁ μάγειρός του ἀπαράμιλλος, οἱ οἶνοί του, κατὰ τὴν γνώμην μου...

ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ. — Ἀλλὰ μετὰ τὰ δικά μου χρήματα...

Ο ΒΑΙΛΟΣ. — Σιωπὴ! Χθὲς τὸ βράδυ ἄνοιξε τὸν χορὸν μετὰ τὴν κυρίαν Βαίλιν, τὴν σύζυγόν μου. Οἱ οἶνοί του, τοὺς ὅποιους φέρει ἀπὸ τὸ Σκτωνέφ...

ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ. — Μετὰ τὰ χρήματά μου, μετὰ τὰ χρήματά μου...

Ο ΒΑΙΛΟΣ. — Μὰ θὰ σιωπήσετε ἐπιτέλους; Ἔως πότε, ἄθλιοι ἀλῆται, θὰ χύνετε τὸν βόρβορον τῆς συκοφαντίας κατὰ τῶν ἐνδοξοτέρων κορυφῶν τῆς ἀριστοκρατίας μας;... Ὅπως ὁ βδελυρὸς καὶ ἔρπων σάλιαγκος ἐκλέγει, διὰ νὰ ἐκχύσῃ τὸν σιελόν του, τὰ ὠριότερα ρέδα τῶν κήπων μας... οὕτω καὶ σεῖς... καὶ σεῖς... ἄς εἶνε! Ἡ ὑπόθεσίς σας εἶνε καθαρά. Συνελήφθητε διὰ κλοπὴν, καὶ θὰ κρεμασθῆτε, ὅπως σὰς ἀξίζει. Οἱ τύποι ἔμως ἀπαιτοῦν νὰ εὐρεθῇ προτῆτερα τὸ θῆμα τῆς κλοπῆς καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐγκλήματος. Μὴν ἀνησυχεῖτε· ἐγὼ ἀναλαμβάνω νὰ τα εὑρῶ... Δεσμοφύλακες, ὀδηγήσατέ τους πάλιν εἰς τὴν φυλακὴν.

(Ἐπεται συνέχεια) ΔΟΥΚΙΑΝΟΣ ΧΑΡΜΟΕΥΝΟΣ

Κατὰ τὸ Γαλλικὸν τοῦ Louis Morin

Ἦλθεν ἡ ἐποχὴ τῆς κουρᾶς τῶν προβάτων. Καθὼς ξεύρετε, τὸ καλοκαίρι, ποῦ κάμνει ζέστην, ὁ κουρευτὴς ἐλευθερώνει τὰ πρόβατα ἀπὸ τὸ πολὺ μαλλί των, τὸ ὅποιον ἔχει καιρὸν νὰ ξαναμεγαλώσῃ πρὶν ἐλθῇ ὁ χειμῶνας.

Πρῶτα ἐλούσαν τὰ πρόβατα ἐπὶ ποταμάκι ἐπὶ πρὸς τοῦ μέγαν, γιὰ νὰ καθαρισθῇ καλὰ τὸ μαλλί, ἀπὸ τὴν σκόνην ποῦ εἶνε κολλημένη ἐπάνω.

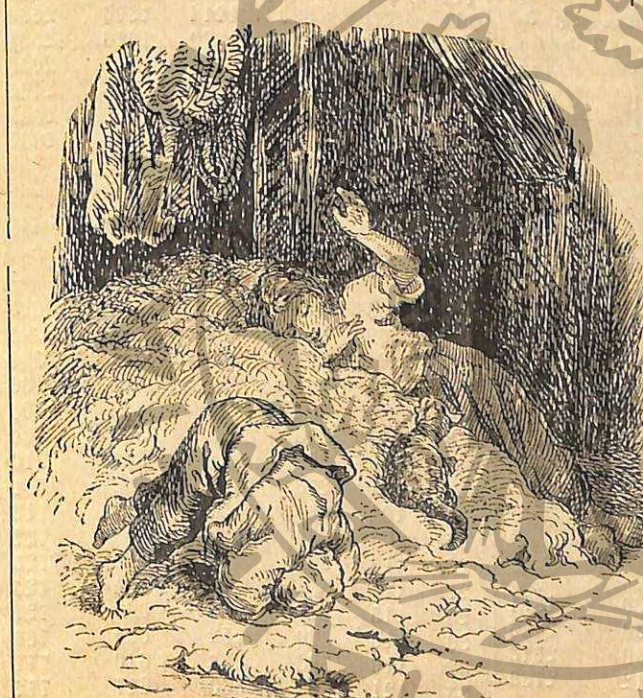
Ἐπειτα ὁ κουρευτὴς ἐπῆρε τὴν ψαλλίδα του καὶ ἀρχισε τὸ κούρευμα. Χράπ! χράπ! χράπ!

Τὰ μαλλιά, ἄσπρα καὶ καθαρά, πίπτουν κάτω καὶ σωριάζονται γρήγορα. Τὰ καίμενα τὰ πρόβατα στέκονται ἡσυχὰ καὶ τὰ κούρευουν μετὰ τὴν συνειθισμένην των ἡμερότητα.

Ἀπὸ τὰ πρῶτα ποῦ ἐκουρεύθησαν ἦταν καὶ ὁ Ἀσπροῦλης. Τὰ ἔχασε, ἔκαμνε σάστισιμένος, ἅμα αἰσθάνθηκε τὸν ἑαυτοῦ τοῦ ἔτοι γυμνὸ.

Ὁ Γιαννάκης, διὰ νὰ τὸν παρηγορήσῃ, τὸν ἐπῆρε ἐπὶ τὴν ἀγκαλιά του.

— Σοῦ κακοφαίνεται, Ἀσπροῦλη μου, τοῦ λέγει, ποῦ δὲν ἔχεις πιά τὴν ὠραία μάλλινη καὶ ἀγουρή φορεσιά σου; Ἐννοία σου, χρυσό μου, νὰ ἰδῇς ποῦ θὰ σου ξαναγίγῃ, καὶ θὰ εἶσαι πρὸς εὐμορφὸς ἀπὸ πρῶτα. Χράπ! χράπ! χράπ! Ἡ ψαλλίδα ἐδούλεψε σχεδὸν ὡς τὸ βράδυ.

Τὰ κομμένα μαλλιά ἐσχημάτισαν κάτω ἓνα μεγάλο-μεγάλο σωρὸ.

Ἡ Μάρω ἐαπλώθηκε ἐπάνω, σὰν νὰ ἤθελε νὰ κοιμηθῇ.

— Ὡ, λέγει, τί ὠραία στρώματα ποῦ θὰ κάμω μετὰ αὐτὸ τὸ μαλλί!

Ὁ Γιαννάκης πάλι βεβαιώνει, ὅτι μετὰ τὴν εὐχαρίστησιν εἴμπορεῖ κανεὶς νὰ κάμνῃ τοῦμπες, ἐπάνω σὲ τόσο μαλακὸ σωρὸ.

Καὶ ἡ Σερπετῆ, ἡ γατούλα, βρίσκει πολὺ τοῦ γούστου τῆς αὐτὸ τὸ ζεστὸ καὶ ἀπαλὸ κρεβάτι.

(Ἐπεται συνέχεια)

Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΩ

Η ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΟ 1902

Είς την Κληρωσίδα ετέθησαν οί αριθμοί 1 έως 2978, οί αντίστοιχοι πρὸς τοὺς ἀριθμοὺς τῶν ἀποδείξεων πληρωμῆς τὰς ὁποίας ἔλαβον οί πληρωσάντες τὴν συνδρομὴν τῶν διὰ τὸ ἔτος 1902 ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας (15 Μαρτίου 1902). Ἐκκληρώθησαν δὲ ὡς ἑξῆς :

Οἱ ἀριθ. 642	ἐκέρδισε τὸ χρυσὸν ὠρολόγιον.
« 56	ἐκέρδισε μίαν σειρὰν τῶμων Διαπλάσεως (1879—1901).
« 1411	ἐκέρδισε μίαν σειρὰν τῶμων τῆς Βιβλιοθήκης.
« 482	ἐκέρδισε τὴν Ἑλλην. Ἱστορ. Παπαρηγοπούλου.
« 1327	ἐκέρδισε 4 τόμους μυθιστορημάτων Ἰουλίου Βέρν.
« 76	ἐκέρδισε τὸ Ἑλληνογαλλικὸν Λεξικὸν Ἀγγ. Βλάχου.
« 148	ἐκέρδισε τὴν συσκευὴν γοαφείου.
« 1253	ἐκέρδισε 3 τόμους μυθιστορημάτων Ἰουλίου Βέρν.
« 1065	ἐκέρδισε 3 τόμους μυθιστορημάτων Ἰουλίου Βέρν.
« 176	ἐκέρδισε τὸ ἐξυπνητήριον ὠρολόγιον.
« 954	ἐκέρδισε τὸ Ἑλλ. Λεξικὸν Γιάνναρη.
« 333	ἐκέρδισε μίαν εἰκόνα καλλιτεχνικὴν.

Οἱ ἐπόμενοι 18 ἀριθμοὶ ἐκέρδισαν ἀνὰ μίαν ἐτήσιαν συνδρομὴν τῆς Διαπλάσεως τοῦ προσεχέος ἔτους 1903.
49 201 750 1113 1611 2372
83 219 873 1405 2090 2460
196 488 938 1524 2174 2647

Οἱ ἐπόμενοι 20 ἀριθμοὶ ἐκέρδισαν ἀνὰ ὅλο τῶμον τῆς Β περιόδου τῆς Διαπλάσεως.
67 351 672 973 2045
77 416 751 1200 2170
162 557 868 1793 2225
281 564 941 1946 2754

Οἱ ἐπόμενοι 20 ἀριθμοὶ ἐκέρδισαν ἀνὰ πέντε τόμους τῆς Α' περιόδου τῆς Διαπλάσεως ἐκ τῶν τιμωμένων 1 φρ.
35 304 738 1028 1553
131 411 941 1071 1948
143 546 953 1111 2050
266 551 985 1353 2362

Οἱ ἐπόμενοι 20 ἀριθμοὶ ἐκέρδισαν ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ Ἀγγέλου τῆς Ἀγάπης.
181 461 739 1036 1704
275 571 876 1052 1955
278 630 967 1427 2773
343 684 981 1530 2830

Οἱ ἐπόμενοι 20 ἀριθμοὶ ἐκέρδισαν ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ Πυρροπούλου.
5 674 961 1630 2212
312 729 1043 2100 2349
585 817 1305 2142 2413
660 947 1413 2193 2546

Οἱ ἐπόμενοι 20 ἀριθμοὶ ἐκέρδισαν ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Θύματος τοῦ φθόνου».
55 209 858 1169 1871
62 299 886 1260 2426
71 408 891 1580 2613
154 648 1083 1812 2739

Οἱ ἐπόμενοι 20 ἀριθμοὶ ἐκέρδισαν ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τῆς «Νίνας».
85 230 387 503 689

134 496 745 1826 2654
139 574 808 2049 2678
182 661 1223 2072 2780
267 730 1814 2261 2846

Οἱ ἐπόμενοι 20 ἀριθμοὶ ἐκέρδισαν ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Πρόκτους τοῦ Νικίου».
8 212 626 956 1727
20 308 650 957 2082
122 471 803 1040 2444
164 479 825 1263 2629

Οἱ ἐπόμενοι 30 ἀριθμοὶ ἐκέρδισαν ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Υπερ Πατρίδας».
82 226 554 1050 1629 2456
110 285 638 1091 1691 2509
146 307 810 1213 1879 2611
172 401 815 1237 2154 2748
207 494 972 1546 2180 2757

Οἱ ἐπόμενοι 100 ἀριθμοὶ ἐκέρδισαν ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον «Μούσης τῶν Παίδων».
15 413 699 1014 1660 2176
17 430 706 1053 1682 2181
52 435 718 1137 1699 2200
68 443 719 1167 1703 2214
93 446 733 1181 1728 2223
123 457 740 1204 1771 2244
136 467 759 1228 1854 2263
93 446 733 1181 1728 2223
123 457 740 1204 1771 2244
136 467 759 1228 1854 2263
173 511 792 1244 1858 2299
231 514 820 1245 1900 2403
282 541 827 1261 1902 2486
287 596 849 1380 1968 2511
376 618 860 1383 1978 2660
378 623 871 1397 1988 2685
379 653 903 1485 2052 2726
386 668 910 1536 2077 2902
391 675 926 1576 2140
405 682 946 1601 2175

Οἱ ἐπόμενοι 100 ἀριθμοὶ ἐκέρδισαν ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ 5ου τόμου τῆς Διαπλάσεως τῆς Α' περιόδου.
1 371 785 974 1401 2130
22 393 789 1006 1416 2215
31 422 794 1029 1422 2237
36 447 799 1035 1444 2246
44 464 803 1062 1475 2302
73 501 830 1143 1498 2316
87 537 833 1146 1541 2465
91 563 840 1171 1568 2472
111 588 862 1176 1588 2515
117 589 878 1214 1596 2550
127 598 883 1220 1616 2597
211 605 890 1279 1769 2656
225 619 905 1286 1866 2795
254 622 907 1297 1917 2805
261 632 927 1373 1934 2807
296 655 939 1384 1997
368 673 968 1385 2014

Οἱ ἐπόμενοι 300 ἀριθμοὶ ἐκέρδισαν ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Φωτῆ».
6 340 695 1060 1329 1662
16 344 715 1063 1330 1669
37 357 731 1067 1337 1686
45 363 732 1074 1341 1695
50 381 744 1079 1347 1700
53 382 747 1081 1348 1705
58 388 753 1099 1387 1712
65 390 758 1104 1392 1718
72 394 783 1112 1396 1721
75 403 793 1115 1406 1730
78 410 818 1116 1415 1734
86 417 819 1123 1424 1738
90 424 824 1140 1430 1759
97 426 838 1147 1435 1764
106 438 845 1155 1447 1776
107 440 852 1158 1453 1785
120 454 856 1162 1455 1791
125 466 864 1173 1461 1799
128 470 870 1178 1467 1802
133 475 887 1188 1473 1808
135 482 888 1191 1484 1816
137 491 889 1196 1509 1822
141 505 894 1205 1522 1847
144 506 895 1206 1523 1849
150 508 908 1207 1527 1850
157 519 918 1216 1531 1884
163 525 925 1219 1544 1891
165 530 940 1221 1548 1893
168 543 943 1222 1550 1894
171 544 949 1230 1555 1937
178 552 953 1239 1567 1940
203 567 966 1247 1574 1941
220 570 969 1255 1602 1947
210 575 978 1268 1606 1951
239 580 980 1280 1613 1952
248 594 989 1288 1619 1953
250 603 1004 1289 1620 1957
250 607 1017 1293 1623 1960
259 613 1026 1304 1627 1962
262 635 1027 1308 1628 1965
289 636 1030 1311 1632 1969
771 295 646 1033 1312 1635 1987
772 303 669 1048 1315 1636 1989
774 329 677 1049 1320 1640 2031
778 335 680 1054 1321 1644 2044

Οἱ ἐπόμενοι 100 ἀριθμοὶ ἐκέρδισαν ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ 5ου τόμου τῆς Διαπλάσεως τῆς Α' περιόδου.
1 371 785 974 1401 2130
22 393 789 1006 1416 2215
31 422 794 1029 1422 2237
36 447 799 1035 1444 2246
44 464 803 1062 1475 2302
73 501 830 1143 1498 2316
87 537 833 1146 1541 2465
91 563 840 1171 1568 2472
111 588 862 1176 1588 2515
117 589 878 1214 1596 2550
127 598 883 1220 1616 2597
211 605 890 1279 1769 2656
225 619 905 1286 1866 2795
254 622 907 1297 1917 2805
261 632 927 1373 1934 2807
296 655 939 1384 1997
368 673 968 1385 2014

Οἱ ἐπόμενοι 300 ἀριθμοὶ ἐκέρδισαν ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Βιβλίου τῆς Συμπεριφορῆς».
3 88 233 395 507 690
9 89 235 397 515 691
10 92 237 398 522 697
12 94 243 399 524 700
13 95 244 401 526 708
18 98 246 423 532 709
19 100 252 428 535 710
21 101 253 429 536 711
23 104 258 432 539 716
25 105 263 436 593 722
26 113 365 439 600 723
27 114 372 441 604 725
28 115 375 448 608 727
30 116 380 452 609 768
32 119 383 458 610 771
33 121 384 460 617 772
34 229 385 502 624 774
85 230 387 503 689 778

Οἱ ἐπόμενοι 20 ἀριθμοὶ ἐκέρδισαν ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Θύματος τοῦ φθόνου».
55 209 858 1169 1871
62 299 886 1260 2426
71 408 891 1580 2613
154 648 1083 1812 2739

Οἱ ἐπόμενοι 20 ἀριθμοὶ ἐκέρδισαν ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τῆς «Νίνας».
85 230 387 503 689

Οἱ ἐπόμενοι 20 ἀριθμοὶ ἐκέρδισαν ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Θύματος τοῦ φθόνου».
55 209 858 1169 1871
62 299 886 1260 2426
71 408 891 1580 2613
154 648 1083 1812 2739

Οἱ ἐπόμενοι 20 ἀριθμοὶ ἐκέρδισαν ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τῆς «Νίνας».
85 230 387 503 689

Οἱ ἐπόμενοι 20 ἀριθμοὶ ἐκέρδισαν ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τῆς «Νίνας».
85 230 387 503 689

2066 2153 2213 2364 2561 2804
2095 2183 2219 2406 2623 2855
2099 2184 2228 2427 2672 2895
2101 2191 2298 2469 2729 2897
2112 2192 2326 2505 2798 2958

Πάντες οἱ ἄλλοι ἀριθμοὶ, ἐκ τῶν τεθνητων εἰς τὴν Κληρωσίδα, οἱ μὴ σημειούμενοι εἰς τοὺς ἀνωτέρω πίνακας, ἐκέρδισαν ἀνὰ ἓν τομίδιον τοῦ «Παιδικοῦ Πνεύματος».
795 1000 1493 1756 2004 2437
797 1003 1497 1758 2009 2468
800 1005 1500 1760 2016 2470
802 1015 1502 1761 2022 2491
805 1016 1506 1770 2025 2503
828 1129 1507 1772 2029 2583
829 1135 1508 1777 2032 2589
839 1138 1514 1783 2042 2591
843 1142 1515 1796 2094 2694
848 1148 1516 1805 2098 2709
853 1151 1519 1819 2102 2710
855 1152 1563 1831 2104 2712
857 1163 1565 1835 2113 2717
863 1271 1575 1838 2125 2719
897 1272 1582 1839 2127 2790
899 1274 1584 1845 2132 2799
911 1275 1587 1860 2185 2802
913 1281 1653 1873 2187 2803
914 1282 1654 1895 2190 2809
917 1283 1655 1909 2199 2812
923 1296 1661 1914 2208 2856
929 1301 1678 1921 2211 2877
930 1375 1681 1923 2217 2882
933 1376 1685 1925 2220 2898
934 1378 1688 1931 2234 2931
986 1388 1745 1974 2319 2954
987 1391 1746 1984 2323 2960

Οἱ ἐπόμενοι 300 ἀριθμοὶ ἐκέρδισαν ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Φωτῆ».
6 340 695 1060 1329 1662
16 344 715 1063 1330 1669
37 357 731 1067 1337 1686
45 363 732 1074 1341 1695
50 381 744 1079 1347 1700
53 382 747 1081 1348 1705
58 388 753 1099 1387 1712
65 390 758 1104 1392 1718
72 394 783 1112 1396 1721
75 403 793 1115 1406 1730
78 410 818 1116 1415 1734
86 417 819 1123 1424 1738
90 424 824 1140 1430 1759
97 426 838 1147 1435 1764
106 438 845 1155 1447 1776
107 440 852 1158 1453 1785
120 454 856 1162 1455 1791
125 466 864 1173 1461 1799
128 470 870 1178 1467 1802
133 475 887 1188 1473 1808
135 482 888 1191 1484 1816
137 491 889 1196 1509 1822
141 505 894 1205 1522 1847
144 506 895 1206 1523 1849
150 508 908 1207 1527 1850
157 519 918 1216 1531 1884
163 525 925 1219 1544 1891
165 530 940 1221 1548 1893
168 543 943 1222 1550 1894
171 544 949 1230 1555 1937
178 552 953 1239 1567 1940
203 567 966 1247 1574 1941
220 570 969 1255 1602 1947
210 575 978 1268 1606 1951
239 580 980 1280 1613 1952
248 594 989 1288 1619 1953
250 603 1004 1289 1620 1957
250 607 1017 1293 1623 1960
259 613 1026 1304 1627 1962
262 635 1027 1308 1628 1965
289 636 1030 1311 1632 1969
771 295 646 1033 1312 1635 1987
772 303 669 1048 1315 1636 1989
774 329 677 1049 1320 1640 2031
778 335 680 1054 1321 1644 2044

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΑΛΩΠΗ ΕΞΟΓΚΩΕΙΣΑ

(Μῦθος τοῦ Διόδωρου)

Μι' ἀλεπού, πούχε νά φάγη ὀρνιθάκι ἓνα μῆνα κ' εἶχε σπάση ἀπὸ τὴν πείνα

Ἔτυχε νά ἰδῇ ἡ καϊμένη σὲ καλὺδά σφαλισμένη, μιά κοττούλα κρεμασμένη . . .

μπουριστήν, τὸν ὁποῖον γνωρίζει ἐξ ὄψεως — ἡ Ἀθὼα Καρδία εὐχαριστεῖ τὸ Πρῶσινο Χαθιάρη διὰ τὰ συγχαρητήρια, τὰ ὅποια τῷ ἀταποδίδει, καὶ ζητεῖ τὸ νόμῳ του καταμαγευθεῖσα δὲ ἐκ τῶν ὥραιων Μ. Μυστικῶν τοῦ Ἀπορόγου τοῦ Νέστορος, τῷ στέλλει ἄπειρα συγχαρητήρια — ἡ Μαρίδα τοῦ Εὐρίπου κυπᾶ μίαν καρθάναν διὰ τὴν Ἀμαρυλλίδα (νὰ τὰ μας!) καὶ ἓνα τενεκὲν διὰ τὸν Χαλκιδέα Λιμοκοτόρον· ζητεῖ δὲ τὰ δνόματα τοῦ Κροτάλου καὶ τοῦ Ρακοσυλλέκτου τῶν Παρισίων δι' ἀνταλλαγῆς Μ. Μυστικῶν — τὸ Ἀταβύριον Ρόδου καὶ ὁ Χωλὸς Διάβολος συλλυποῦνται θερμῶς τὸν Ρόδιον Δόκιμον διὰ τὸν θάνατον τοῦ προσφιλὸς του πατρὸς· ὁ πρῶτος δέχεται τὴν ὑπὸ τοῦ Ἐρυθροῦ Νέφους, Χαλκιδέως Λιμοκοτόρου καὶ Κουασιμόδου προταθεῖσαν ἀλληλογραφίαν καὶ ἀναμένει ἐπιστολάς των· — ἡ Δρόσος τῆς Ἐρήμου ἀσπάζεται τὴν Ποιμενίδα τοῦ Παναχαϊκοῦ, καὶ διατὶ δὲν τὴν βλέπει πλέον; μήπως θὰ κατοικήσῃ τοῦ λοιποῦ εἰς τὸ Παναχαϊκόν; — ὁ Ὁβελίσκος τῆς Κλεοπάτρας χαιρετᾷ τὸν Κουασιμόδον καὶ ζητεῖ τὴν διευθυνσίν του — τὸ Λουλοῦδι τῆς Καρδίας χαιρετᾷ τὸν Ἀγγελον τῆς Ἀγάπης καὶ τοῖς ἐρωτᾷ τί κάμνει τὸ χαριτωμένο του ξεαδελφάκι Ἰάσων· — τὸ Ζιζάνιον Γυμνασίον χαιρετᾷ τὸν Χωλὸν Διάβολον — τὸ Κεντρί πληρορεῖ τὸν Ἀήτητον Ἑλληνα ὅτι δέχεται πολὺ εὐχαρίστως τὴν προταθεῖσαν ἀλληλογραφίαν καὶ ἀναμένει ἐπιστολὴν του· τὸν δὲ Γιατσιμτσίκον ὅτι ποτὲ ἔως τῶρα δὲν ἐξετέλεσε χρέη. . . σκάλας — αἱ λοιπαὶ εἰς τὸ προσεχές.

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νᾶνταλ-
λάξουν : ὁ Ἐξόριστος Ναπολέων μὲ τὴν Ἀθὼαν Καρδίαν καὶ Ἄρθος Ἑλπίδος — ὁ Πατατράχ μὲ τὸν Ἀριελ καὶ Κεντρί — ὁ Ἰσημερινὸς τοῦ Κόσμου μὲ τὸν Γλυκύλαλον Ὀρον, Κρεόλην, Χαλκιδέα Λιμοκοτόρον, Μικρὰν Γαλαζιανὴν καὶ Μοροσάνδαλον Ἰάσωνα — ὁ Ὁβελίσκος τῆς Κλεοπάτρας μὲ τὸν Φιλοδοξον Μακεδόνα — ὁ Ἰσθμὸς τοῦ Παναγῆ μὲ τὴν Σιωπηλὴν Νύκτα — ὁ Σμυρναϊκὸς Κόλπος μὲ τὴν Κωπηλάτιδα Κύθρον καὶ Κελαϊδίστραν — ἡ Λάτρις τοῦ Ὁραίου μὲ τὴν Ἐσμεράλδαν, Ἐσπερινούλαν, Ἀμαρυλλίδα, Σιρ-Λά-Φαλονάξ, Ἀγνήν Φιλίαν καὶ Ἀρχικαλαμπουριστήν· — ὁ Ἠλεκτριμὸς μὲ τὸν Ἀγγελον τῆς Ἀγάπης καὶ Ἰ. Λυκύλαλον Ὀρον — τὸ Ὀρεινὸν Θερινὸς Νυκτὶς μὲ τὴν Διονυσιάδα Πηγὴν, Σιρ-Λά-Φαλονάξ, Ἐνθυμοῦ, Δωρητὴν Ὀρεινῶν καὶ Ζιζάνιον Γυμνασίον — ἡ Κόρη τοῦ Στρυμῶνος μὲ τὸ Σμυρναϊκόν, Δουκισσαν τῶν Σαλῶν, Βεατρίκην, Ἀρὸν τοῦ Παρρασοῦ καὶ Πίθηκον τοῦ Βορρέου — ὁ Δωρητὴς Ὀρεινῶν μὲ τὴν Ἀμυδρὰν Λάμψιν, Ἀνθος Μαῖου, Ἀριστέα, Θεὸν τῆς Θαλάσσης καὶ Νέαν Ζωὴν — ὁ Ἀπόγονος τοῦ Νέστορος μὲ τὴν Ἀθὼαν Καρδίαν, Ἑλπίδα τῶν Δυστυχῶν, Σπαρτιάτιδα Χειλωρίδα, Λουλοῦδι τῆς Καρδίας καὶ Σεβιδωμένην — τὸ Σπήλαιον Δοξαπατρή μὲ τὴν Λάτριδα τοῦ Ὁραίου, Ἀγαμμένο Σπίρτο, Κυνηγὸν τῶν Αἰγάρων, Ποιμενίδα Μυρτὸ καὶ Ἑλληρικὸν Αἶσθημα — τὸ Ἐαρινὸν Ἀρωμα μὲ τὴν Ζουλιῶκαν, Κίτρινο Ντόμινο, Ψάραν Λούλαν καὶ Ἀριστον Ποδηλάτην.

Ἀπὸ ἑνὸς γλυκοῦ φιλάκι στέλλει ἡ Διάλασις πρὸς τοὺς φίλους τῆς : Τυδέα, Μυστηριώδη Φύσιν, ἐλήρθησαν (ἔσπειλα) Σπήλαιον Δοξαπατρή, Ἀδραν τῆς Κερκυρας (ἔγινες καλά; ὥραία ἡ σημερινὴ σου πληρηφορία διὰ τὰς ἄλλας δὲν εἶχα τόπον) Ἀρχικαλαμπουριστήν (μὰ ὁ Ἀνανίας δὲν ἔχει οὔτε μυστικά οὔτε ψήφον) Χαριτωμένην Μουρίτσαν, Ὀρεινόπολον Ψυχὴν (δὲν εἶνε δυνατόν, θὰ τοὺς πείσης, διότι εἶσαι βυζιωτὸς) Ἐαρινὸν Ἀρωμα (ἔσπειλα) Βοσκὸν τῆς Ροδόπης (ἡ περὶ ἧς μ' ἔρωτα δὲν εἶνε συνδρομητρία) Μανταρινόγαρον (μὰ δὲν ἔτυχε νὰ ἰδῇ διαδῆλωση ἀπὸ κα-
νένα παράθυρον, νὰ μοῦ τὴν περιγράψῃ;) Ἀμαρυλλίδα (λοιπόν, τί ἀπέγινε; δὲν τὸ πιστεύω νὰ σου ἐκρέμασαν... τὴν καρθάναν!) Ναυτοπούλαν τῆς Ἀνδρου (ἔσπειλα) Εὐφυνᾶ Βλάκα (ἐλήρθησαν, εὐχαρίστη, ἀλλὰ προσπά-
θησε νὰ μου γράψῃ συχνότερα) Βεατρίκην, Φιλόμουσον Νεάνιδα, Ρόδιον Ἰππότην (ἔσπειλα) Ἰωάννην Β. Οἰκονομόπουλον ([Ε] διὰ τὴν ὥραν περιγραφὴν τῆς ἐκδρομῆς, τὴν ὁποίαν μὲ μεγάλῃ μου εὐχαρίστησιν ἀνέγνω-
σα) Μαρίδαν τοῦ Εὐρίπου (καὶ ποῦ νὰ ἔξεν-
ρες, ὅτι ἡ καθυστέρησις προῆλθεν ἀκριβῶς ἐκ τῶν ἐκλογῶν, αἱ ὁποῖαι... σοῦ ἐστολίσαν ἐκ-
σον!) Ἀταβύριον Ρόδου ([Ε] διὰ τὴν ὥριο-
τάτην ἐπιστολήν) Δρόσον τῆς Ἐρήμου, Χω-
λὸν Διάβολον ([Ε] διὰ τὰ ὥραία πού μου γράφεις καὶ σ' εὐχαρίστω διὰ τὰς ἀόκνους ἐ-
νεργείας· θὰ σὲ παρακκλέσω μόνον νὰ μου γρί-
φης καθαρώτερ, διότι τὸ γράψιμόν σου μὲ δυ-
κολεῖ) Ὁβελίσκον τῆς Κλεοπάτρας, Λου-
λοῦδι τῆς Καρδίας (βραδεῖον ἔσπειλα) εἰμαι
βεβία δι: πολὺ γρήγορα θὰ συμπληρώσῃς τὸ
'Ἀθρόον Βραδεῖον' Ζιζάνιον Γυμνασίον, Ἀρὸν
τοῦ Παρρασοῦ, Κεντρί, Ἀρὸν τοῦ Κάμπου
(ἐλήρθη) Μελαχροινὴν Γλαυκώπιδα κ.λ. κ.λ.
Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 29
Νοεμβρίου θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 18 Ἰανουαρίου

Ὁ χάρτης τῶν λύσεων, ἰπὶ τοῦ ὁποῦ δὶον νὰ γράψωι
τὰς λύσεις των οἱ διαγωνιζόμενοι, πωλεῖται ἐν
τῷ Ἐαρινῷ μας εἰς φανέλλους, ὧν ἕκαστος
περιεῖχε 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1

574. Λεξιγριφος

Ἰδωμεν εὐθύ: τὸ πρῶτον, καὶ τὸ δεῦτερόν μου εἶ

Τὸ δὲ θηλυκὸν συρίζει...

Εἰς τὸ σύνολον, ὦ λύται,

Πίρχυτ' ἀποκαλυφθεῖ,

Κ' εἴπατε μετ' εὐλαβίας: Προσκύνησέ, βασιλεῦ!

Ἐσπείλη ὑπὸ Γερατίμου Καραουλάνη

575. Μεταγραμματισμός.

Βάλε βῆτα, βγάλε μί

Καὶ θὰ ἰδῇς εἰς τὴ στιγμὴ,

Τοὺς Βουλγάρους μου νάφισω

Κ' εἶνα ἀρνάκι νὰ σου ψήσω.

Ἐσπείλη ὑπὸ Γερατίμου Καραουλάνη.

576. Αἵνιγμα.

Μίαν ἐρώτησιν θὰ κάμω, πλὴν δὲν ξέρετε γιὰ

[ποιὸν

Μ' εἶνα, ἔχοντα μητέρα, ἥτις εἶνε πενθερὰ

Τῆς μητρός τῆς ἰδικῆς μου, — ἀπατήσατε

[λοιπὸν,

Ποῖα σχέσις μᾶς συνδέει; . . Ὅτι το βρῆτε μὴ χαρὰ!

Ἐσπείλη ὑπὸ Γερατίμου Καραουλάνη

577. Ρόμβος.

Τὸ πρῶτον καὶ τὸ ἔλκτο: ὑπάρχει μετ' Ἀρῶν.

Τὸ δεῦτερόν μου πρόβεις μία τῶν διδυλλῶν

Τὸ τρίτον εἶνε, φίλτατε, ἀπλοῦ, οὐσιαστικόν

Τοῦ ρήματος: ἀνέχομαι εἰς γένος θηλυκόν.

Τὸ τέταρτον εἶνε Θεὸς ἀπ' τὴν Μυθολογίαν.

Τὸ πέμπτον μου ἐν ἄλλοις μα παρουσιάζει ἀνθρώ-

[πων.

Ἐξαίρετα τὸ ἔκτον μου θὰ ἴδῃς τὴν πρῶταν,
Καὶ οὕτω Ρόμβος γίνεταί, ὅχι μὲ μέγαν κόπον.

Ἐσπείλη ὑπὸ Γερατίμου Καραουλάνη

578. Κυβόλεξον.

★ ★ Ρ

★ Ρ ★

Ρ ★ ★

Ἐσπείλη ὑπὸ Γερατίμου Καραουλάνη

579-581. Λογοπαλινγία.

1.—Ποῖα ὄρη δὲν εἶνε γραμμένα εἰς τὸν χάρτην;

2.—Ποῖα πόλις ἀποτελεῖται ἀπὸ σπῖτια θεσ-

σαλικά;

3.—Ποῖα πόλις σὲ διατάσσει νὰ γίνῃς Δ;

Ἐσπείλη ὑπὸ Γερατίμου Καραουλάνη

582. Ρύρδην Μείγδην.

Ριακὸ νὰπὶ γράπαμιτ.

Ἐσπείλη ὑπὸ Γερατίμου Καραουλάνη

583-584. Μεταμορφώσεις.

Ὁ ρθόγος διὰ 5 μεταμορ. νὰ γίνῃ μῖσος

Ὁ ἔππος διὰ 5 μεταμορ. νὰ γίνῃ λύκος

Ἐσπείλη ὑπὸ Γερατίμου Καραουλάνη

585. Μεσοστιχίς.

Τὰ μεσαῖα γράμματα τῶν ζητουμένων λέξεων

ἀποτελοῦν ἀρχαῖον γνωμικόν:

1, Μάντις. 2, Ἐπίσημος Τρῶς. 3, Βασιλεὺς

τῆς Σπάρτης. 4, Σύνδεσμος συμπλεκτικός. 5,

Βασιλεὺς τῆς Κρήτης. 6, Ἀρχαία Βασίλισσα.

7, Ρήτωρ. 8, Βασιλεὺς. 9, Φιλόσοφος.

Ἐσπείλη ὑπὸ Γερατίμου Καραουλάνη

586. Γρίφος.

ωτ F μα μα τ τ M φ PN
μα τοίχ μα τ λ τ
μα μα τ τ
μα τ

Ἐσπείλη ὑπὸ Γερατίμου Καραουλάνη

Ἐσπείλη ὑπὸ Γερατίμου Καραουλάνη

Ἐσπείλη ὑπὸ Γερατίμου Καραουλάνη

Ἐσπείλη ὑπὸ Γερατίμου Καραουλάνη

Ἐσπείλη ὑπὸ Γερατίμου Καραουλάνη

Ἐσπείλη ὑπὸ Γερατίμου Καραουλάνη

Ἐσπείλη ὑπὸ Γερατίμου Καραουλάνη

Ἐσπείλη ὑπὸ Γερατίμου Καραουλάνη

Ἐσπείλη ὑπὸ Γερατίμου Καραουλάνη

Ἐσπείλη ὑπὸ Γερατίμου Καραουλάνη

Ἐσπείλη ὑπὸ Γερατίμου Καραουλάνη

Ἐσπείλη ὑπὸ Γερατίμου Καραουλάνη

Ἐσπείλη ὑπὸ Γερατίμου Καραουλάνη

Ἐσπείλη ὑπὸ Γερατίμου Καραουλάνη

Ἐσπείλη ὑπὸ Γερατίμου Καραουλάνη

Ἐσπείλη ὑπὸ Γερατίμου Καραουλάνη

Ἐσπείλη ὑπὸ Γερατίμου Καραουλάνη

Ἐσπείλη ὑπὸ Γερατίμου Καραουλάνη

Ἐσπείλη ὑπὸ Γερατίμου Καραουλάνη

Ἐσπείλη ὑπὸ Γερατίμου Καραουλάνη

Ἐσπείλη ὑπὸ Γερατίμου Καραουλάνη

Ἐσπείλη ὑπὸ Γερατίμου Καραουλάνη

Ἐσπείλη ὑπὸ Γερατίμου Καραουλάνη

Ἐσπείλη ὑπὸ Γερατίμου Καραουλάνη

Ἐσπείλη ὑπὸ Γερατίμου Καραουλάνη

Ἐσπείλη ὑπὸ Γερατίμου Καραουλάνη

Ἐσπείλη ὑπὸ Γερατίμου Καραουλάνη

Ἐσπείλη ὑπὸ Γερατίμου Καραουλάνη

Ἐσπείλη ὑπὸ Γερατίμου Καραουλάνη

Ἐσπείλη ὑπὸ Γερατίμου Καραουλάνη

Ἐσπείλη ὑπὸ Γερατίμου Καραουλάνη

Ἐσπείλη ὑπὸ Γερατίμου Καραουλάνη

Ἐσπείλη ὑπὸ Γερατίμου Καραουλάνη

Ἐσπείλη ὑπὸ Γερατίμου Καραουλάνη

Ἐσπείλη ὑπὸ Γερατίμου Καραουλάνη

Ἐσπείλη ὑπὸ Γερατίμου Καραουλάνη

Ἐσπείλη ὑπὸ Γερατίμου Καραουλάνη

Ἐσπείλη ὑπὸ Γερατίμου Καραουλάνη

Ἐσπείλη ὑπὸ Γερατίμου Καραουλάνη

Ἐσπείλη ὑπὸ Γερατίμου Καραουλάνη

Ἐσπείλη ὑπὸ Γερατίμου Καραουλάνη

Ἐσπείλη ὑπὸ Γερατίμου Καραουλάνη

Ἐσπείλη ὑπὸ Γερατίμου Καραουλάνη

Ἐσπείλη ὑπὸ Γερατίμου Καραουλάνη

Ἐσπείλη ὑπὸ Γερατίμου Καραουλάνη

Ἐσπείλη ὑπὸ Γερατίμου Καραουλάνη

Ἐσπείλη ὑπὸ Γερατίμου Καραουλάνη

Ἐσπείλη ὑπὸ Γερατίμου Καραουλάνη

Ἐσπείλη ὑπὸ Γερατίμου Καραουλάνη

Ἐσπείλη ὑπὸ Γερατίμου Καραουλάνη

Ἐσπείλη ὑπὸ Γερατίμου Καραουλάνη

Ἐσπείλη ὑπὸ Γερατίμου Καραουλάνη

Ἐσπείλη ὑπὸ Γερατίμου Καραουλάνη

Ἐσπείλη ὑπὸ Γερατίμου Καραουλάνη